

بررسی تاثیر سایه اندازی ساختمان های بلندمرتبه تهران بر همسایگی ها در بهره گیری از تابش خورشیدی و بار مصرفی سرمایشی و گرمایشی

سحرلبافان^۱، سیده آناهیتا میرانی محلاتی^۲، فرشاد نصرالهی^۳

(۱) دانشجوی کارشناسی ارشد معماری و انرژی، دانشگاه هنر و معماری پارس تهران.

(۲) دانشجوی کارشناسی ارشد معماری و انرژی، دانشگاه هنر و معماری پارس تهران.

(۳) دکتری مهندسی معماری تخصص انرژی، دانشگاه صنعتی برلین، استاد دانشگاه هنر اصفهان و دانشگاه هنر و معماری

پارس تهران.

farshad.nasrollahi@tu-berlin.de .

چکیده

با ورود به عصر سوم تحول زندگی بشر موضوع محیط زیست و ارتباط تنگاتنگ آن با فرآیندهای اقتصادی، اجتماعی، فرهنگ و سیاسی بیش از پیش مورد توجه مجامع بین المللی قرار گرفته است. از آنجایی که رابطه ای مستقیم میان مصرف انرژی و پیشرفت های صنعتی و ساخت و ساز وجود دارد، مسئله بحران انرژی به عنوان معضل اساسی قرن حاضر شناخته شده است. این موضوع سبب افزایش رویکرد به انرژی های تجدیدپذیر شده است. طراحی پایدار که امروزه در بیشتر مجامع معماری مطرح می شود از بحث برانگیزترین موضوعات جهان کنونی است. یکی از مهمترین اهداف طراحی پایدار، حفظ طبیعت و اصلاح نگرش به آن است. تجلی توسعه پایدار در حوزه محیط ساخته شده، معماری پایدار نامیده می شود. با توجه به محدود بودن منابع سوختی، استفاده از منابع انرژی پاک به عنوان یک راهکار استراتژیک از اهمیت بسیار زیادی برخوردار می باشد. هدف از این مقاله پرداختن به رویکرد طراحی بر اساس استفاده از انرژی خورشید در ساختمان بلند و جانمایی مناسب آن هاست، به گونه ای که با توجه به نتیجه ای آنالیزهای انجام شده متوجه می شویم سایه اندازی ساختمان های بلند در یک مجموعه برج که هرکدام بر دیگری سایه می اندازند، و مجموعه هایی که سایه اندازی روی یکدیگر ندارند یا این سایه ها بسیار کم اند، در مصرف انرژی آن ها چه مقدار تفاوت مشاهده می کنیم. روش تحقیق با استفاده از روش توصیفی تحلیلی می باشد. در این تحقیق به استفاده از انرژی خورشیدی به عنوان اصلی ترین منبع انرژی پاک پرداخته شده است و راهکارهایی در جهت طراحی و جانمایی برج ها در یک مجموعه با توجه به سایه اندازی آنها روی یکدیگر و مصرف انرژی آنها ارائه شده است.

واژه های کلیدی: سایه اندازی، ساختمان بلندمرتبه، همسایگی، تابش خورشید، بار سرمایشی، بار گرمایی، مصرف انرژی، بهینه سازی، آنالیز انرژی، توسعه پایدار.

مقدمه

در دهه های اخیر کلان شهرها به طور بی سابقه ای گسترش یافته اند. این گسترش کالبدی در بسیاری از موارد بیش از افزایش جمعیت بوده است؛ ترافیک بالای درون شهری و فاصله بیش از حد محل کار و مسکن، آلودگی های زیست محیطی و توسعه بی رویه شهرها بر روی اراضی زراعی، اتلاف وقت، سوخت و انرژی و... همه سبب گسترش ناموزون شهری است. بلند مرتبه سازی یکی از راهکارهای مناسب در جهت کنترل و توسعه شهرها می باشد که از سوی کارشناسان و متخصصین امور شهری همواره مورد تأکید قرار گرفته است و به منظور بهره برداری از اراضی مرکز شهر و در پی توجه به اقتصاد شهر مطرح گردید. لذا در راستای حل مسائل امروزی و آینده شهر، راهبرد شهرفشرده و پروژه های بلند مرتبه سازی میتواند محور توسعه آتی شهرها قرار گیرد و برنامه ریزی مناسب جهت رشد عمودی شهر با توجه به توسعه پایدار شهری، نیز خود موضوع دیگری بوده که از اهمیت دو چندان برخوردار است. موقعیت جغرافیایی ایران موجب شده که امکان دریافت میزان قابل توجهی انرژی تابشی خورشید فراهم باشد. در این شرایط، با

توجه به محدود بودن ذخایر سوخت های فسیلی و آلودگی های زیست محیطی ناشی از سوزاندن آنها، طراحی معماری مناسب می‌تواند با استفاده از راهکارهای سامانه های غیرفعال، به کاهش انرژی مصرفی نهایی ساختمان منجر شود. با توجه به گسترش بلند مرتبه سازی در تهران و انرژی قابل توجه مورد نیاز ساختمان های اطراف این ساختمان‌ها، تعیین محل قرارگیری مناسب ساختمان های همسایه از نظم‌میزان انرژی تابشی دریافتی در این پژوهش مورد بررسی قرار گرفته است.

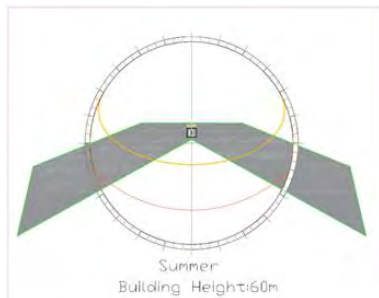
شکل ۱: برش از محدوده حرکت خورشید در طول یک سال و شکل ۲: پرسپکتیو از محدوده حرکت خورشید و سایه ایجاد شده در هنگام صبح. ایجاد محل سایه اندازه‌ی.

روش تحقیق

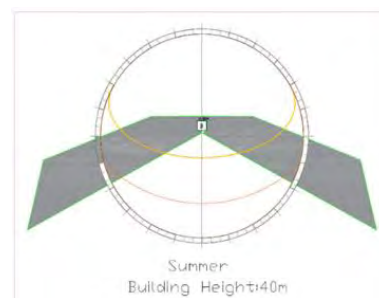
با توجه به اهمیت صرفه جویی انرژی در ساختمان این پژوهش به دنبال دستیابی به محل قرارگیری مناسب از نظر میزان دریافت تابش خورشیدی می باشد و برای این منظور، هفت ساختمان بلندمرتبه ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۲۵، ۳۰، ۳۵، ۴۰ طبقه با ارتفاعات ۱۶۰، ۱۴۰، ۱۲۰، ۱۰۰، ۸۰، ۶۰، ۴۰ متر و سطح اشغال ۶۰۰ متر مربع در تهران فرض شده است. برای مدلسازی حجم‌ها از نرم افزار رویت استفاده شده و سپس طول سایه ی احجام در روز اول ماه July به عنوان نمونه‌ای از تابستان و اول ماه January به عنوان نمونه ای از زمستان در نظر گرفته شد و سپس سایه به وجود آمده از هر یک از ساختمان ها در موقعیت جغرافیایی تهران در طول این دو روز را بدست آورده و در نرم افزار اتوکد اندازه گیری شده است. و سپس دو ساختمان ۲۰ طبقه در فاصله‌هایی با ضریب طول ساختمان (ضریب ۲۰ متر) از یکدیگر قرار داده شده و سایه های آنها و هم پوشانی سایه ها بدست آمده است و به نرم افزار تحلیلی دیزاین بیلدر منتقل شده است. لازم به ذکر است که در تمام تحلیل‌ها از اطلاعات آب و هوایی تهران، ایستگاه هواشناسی مهرآباد استفاده شده است.

سایه‌اندازی ساختمان‌های بلند مرتبه

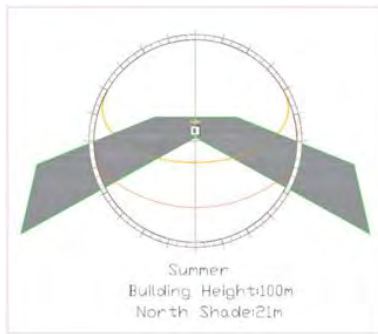
در ابتدا یک برج با ارتفاع ۶۰ متر را ثابت قرار دادیم و برجی دیگر را با همان ارتفاع در فاصله و جهت‌های مختلف نسبت به برج اول قرار دادیم، تا سایه‌اندازی آنها را در دو فصل تابستان و زمستان با هم مقایسه کنیم و بیشترین ساعاتی که یک برج سایه اندازی می‌کند را برآورد کنیم. تابستان: به ترتیب سایه اندازی ساختمان های ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۲۵، ۳۰، ۳۵ و ۴۰ طبقه در روز اول ماه July به عنوان نمونه ای از تابستان را مشاهده می کنید. فرض ما بر این است که ساختمان هایی که در محدوده خاکستری رنگ قرار دارند در تابستان مصرف انرژی سرمایشی کمتری نسبت به ساختمان های خارج از محدوده خواهند داشت.

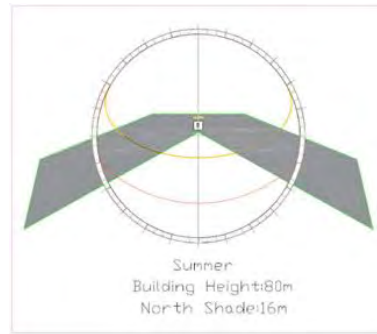
شکل ۴: سایه‌اندازی برج با ارتفاع ۶۰ متر در روز اول تابستان (طول سایه در شمال برج ۱۰ متر است)

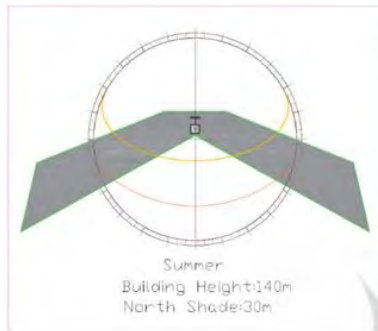
شکل ۳: سایه‌اندازی برج با ارتفاع ۴۰ متر در روز اول تابستان (طول سایه در شمال برج ۱۲ متر است)

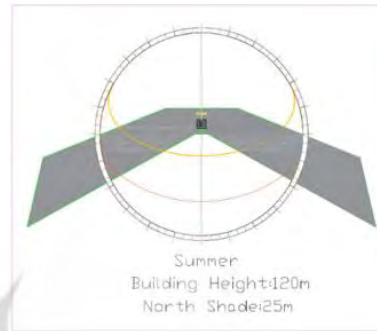
شکل ۶: سایه‌اندازی برج با ارتفاع ۱۰۰ متر در روز اول تابستان (طول سایه در شمال برج ۲۱ متر است)

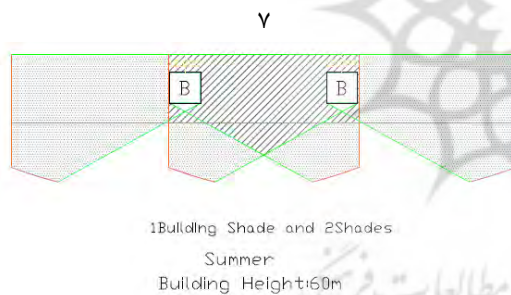
شکل ۵: سایه‌اندازی برج با ارتفاع ۸۰ متر در روز اول تابستان (طول سایه در شمال برج ۱۶ متر است)

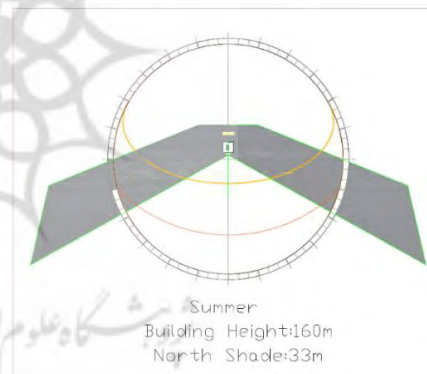
شکل ۸: سایه‌اندازی برج با ارتفاع ۱۴۰ متر در روز اول تابستان (طول سایه در شمال برج ۳۰ متر است)

شکل ۷: سایه‌اندازی برج با ارتفاع ۱۲۰ متر در روز اول تابستان (طول سایه در شمال برج ۲۵ متر است)

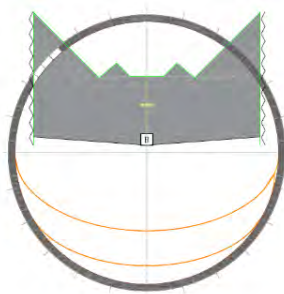
شکل ۱۰: سایه‌اندازی دو برج A و B با ارتفاع ۶۰ متر در روز اول تابستان (قسمت طوسی رنگ سایه هر برج به تنهایی و قسمت هاشور خورده همپوشانی سایه‌های آنهاست).

شکل ۹: سایه‌اندازی برج با ارتفاع ۱۶۰ متر در روز اول تابستان (طول سایه در شمال برج ۳۳ متر است)

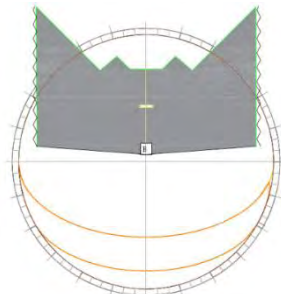
زمستان

به ترتیب سایه‌اندازی ساختمان‌های ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۲۵، ۳۰، ۳۵ و ۴۰ طبقه در روز اول ماه January به عنوان نمونه‌ای از زمستان را مشاهده می‌کنید. در حالت ایده آل هیچ ساختمانی نباید در محدوده‌ی خاکستری ساخته شود تا از انرژی خورشیدی به صورت ۱۰۰٪ برای کاهش مصرف انرژی گرمایشی بتواند بهره‌مند شود.

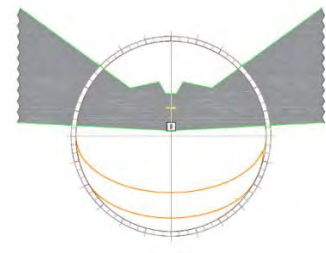
Winter
Building Height:60m
North Shade:98m

شکل ۱۳: سایه‌اندازی برج با ارتفاع ۸۰ متر در روز اول زمستان (طول سایه در شمال برج ۱۳۲ متر است)

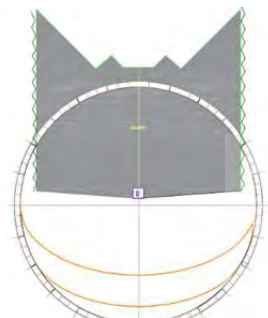
Winter
Building Height:80m
North Shade:132m

شکل ۱۲: سایه‌اندازی برج با ارتفاع ۶۰ متر در روز اول زمستان (طول سایه در شمال برج ۹۸ متر است)

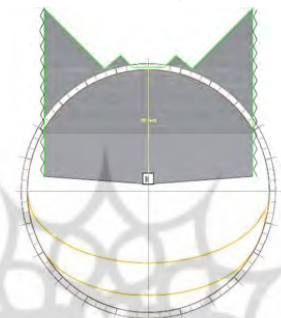
Winter
Building Height:40m
North Shade:69m

شکل ۱۱: سایه‌اندازی برج با ارتفاع ۴۰ متر در روز اول زمستان (طول سایه در شمال برج ۶۹ متر است)

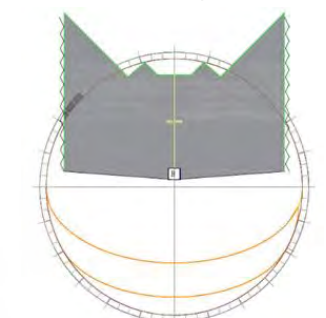
Winter
Building Height:140m
North Shade:231m

شکل ۱۶: سایه‌اندازی برج با ارتفاع ۱۴۰ متر در روز اول زمستان (طول سایه در شمال برج ۲۳۱ متر است)

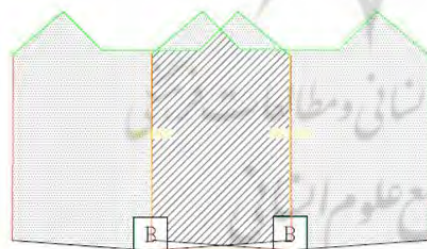
Winter
Building Height:120m
North Shade:197m

شکل ۱۵: سایه‌اندازی برج با ارتفاع ۱۲۰ متر در روز اول زمستان (طول سایه در شمال برج ۱۹۷ متر است)

Winter
Building Height:100m
North Shade:164m

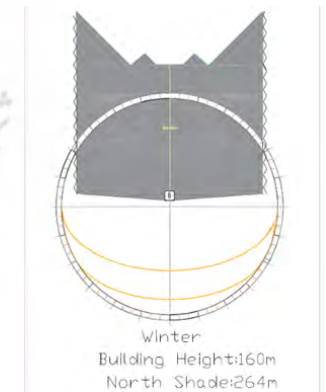
شکل ۱۴: سایه‌اندازی برج با ارتفاع ۱۰۰ متر در روز اول زمستان (طول سایه در شمال برج ۱۶۴ متر است)

1Building Shade and 2Shades

Winter
Building Height:60m

شکل ۱۸: سایه‌اندازی دو برج A و B با ارتفاع ۶۰ متر در روز اول زمستان (قسمت طوسی رنگ سایه هر برج به تنهایی و قسمت هاشورخورده همپوشانی سایه‌های آنهاست.)

Winter
Building Height:160m
North Shade:264m

شکل ۱۷: سایه‌اندازی برج با ارتفاع ۱۶۰ متر در روز اول زمستان (طول سایه در شمال برج ۲۶۴ متر است)

نتیجه‌گیری: به طور میانگین طول سایه در تابستان ۰,۲۱ برابر ارتفاع ساختمان می باشد و در زمستان ۱,۶۵ برابر آن می

باشد.

جدول ۱- آنالیز سایه ساختمان‌های بلند مرتبه در تهران

در تهران آنالیز سایه ساختمان‌های بلند مرتبه							
۴۰	۳۵	۳۰	۲۵	۲۰	۱۵	۱۰	تعداد طبقات
۱۶۰	۱۴۰	۱۲۰	۱۰۰	۸۰	۶۰	۴۰	ارتفاع برج
۳۳	۳۰	۲۵	۲۱	۱۶	۱۲	۱۰	m طول بلند ترین سایه در روز اول تابستان
۲۶۴	۲۳۱	۱۹۷	۱۶۴	۱۳۲	۹۸	۶۹	m طول بلند ترین سایه در روز اول زمستان
۰,۲۰	۰,۲۱	۰,۲۰	۰,۲۱	۰,۲۰	۰,۲۰	۰,۲۵	نسبت طول سایه بر ارتفاع ساختمان در تابستان
۱,۶۵	۱,۶۵	۱,۶۴	۱,۶۴	۱,۶۵	۱,۶۳	۱,۷۲	نسبت طول سایه بر ارتفاع ساختمان در زمستان

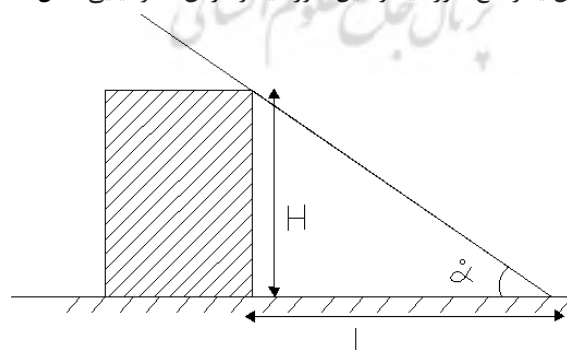
ارتفاع بهینه ساختمان و عوامل اقلیم

آشکارترین جنبه تاثیرات اقلیمی یک ساختمان بلند در رابطه با تابش آفتاب خود را می‌نماید. یک ساختمان بلند به تنهایی قابلیت بهره‌گیری از تابش آفتاب را برای طبقات مختلف خود به بهترین وجه (بسته به نحوه قرارگیری نسبت به زاویه تابش خورشید) فراهم می‌آورد. این قابلیت به‌ویژه هنگامی که ساختمان در یک فضای باز و گسترده و یا در یک مجموعه کالبدی کوتاه‌تر از خودش قرار می‌گیرد، حائز اهمیت می‌گردد، زیرا به علت بلندتر بودن بنا از بناهای مجاور، طبقات آن (خصوصاً طبقات بالایی) بدون اینکه سایه ساختمان‌های مجاور را بر روی خود داشته باشد، در نهایت درجه بهره‌مندی از نور و تابش آفتاب قرار می‌گیرد. اما این قابلیت سودمند برای ساختمان‌های بلند، صرفاً برای خود ساختمان به تنهایی مطرح بوده و متأسفانه همراه با اثر نامطلوب سایه برای بافت مجاور خود می‌باشد. هرچه یک ساختمان بلندتر باشد، سایه آن طولانی‌تر و مزاحمت آن برای بافت مجاور خود بیشتر خواهد بود. هنگامی که ساختمان‌های بلندی در همجواری هم داشته باشیم، مشکل دوچندان می‌گردد. زیرا در این حالت خاصیت مفید ساختمان‌های بلند در بهره‌مندی خود از تابش آفتاب نیز از بین می‌رود. اهمیت استفاده از نور خورشید در فصل زمستان و مخصوصاً در مناطق با آب‌وهوای سرد دوچندان می‌گردد.

لذا باید ارتفاع ساختمان‌ها را باتوجه به فاصله بین آن‌ها چنان انتخاب نمود که در فصل زمستان، تا حد ممکن بر روی یکدیگر سایه‌اندازی نداشته باشند. اگر ارتفاع ساختمان با توجه به طول سایه انتخاب نشود، سایه ساختمان‌ها بر روی یکدیگر باعث محرومیت از نور خورشید می‌شود. بنابراین برای جلوگیری از این امر فاصله بین ساختمان‌ها باید بیش از طول سایه زمستانی باشد. طول سایه بستگی مستقیم به زاویه تابش دارد و زاویه تابش نیز در عرض‌های جغرافیایی مختلف، متغیر است، بدین ترتیب که هرچه از عرض‌های پایین به سمت عرض‌های بالا حرکت می‌کنیم اندازه این زاویه نیز کوچک‌تر می‌شود. برای محاسبه زاویه تابش خورشید در عرض‌های مختلف از فرمول زیر استفاده می‌شود.

$$x = \frac{1}{\tan \alpha}$$

که در این فرمول α زاویه تابش یا ارتفاع خورشید و میل خورشید و عرض جغرافیایی محل است.

شکل ۱۹: ارتفاع ساختمان و L : فاصله تا ساختمان و α زاویه تابش است.

از آنجایی که این مقدار در فصول مختلف، یعنی در حالات مختلف خورشید با توجه به فصل به شرح زیر تغییر می‌یابد، می‌توان پیوسته برای عرض‌های مختلف زاویه تابش یا ارتفاع خورشید را محاسبه نمود.

مقدار در اول فروردین و مهر = صفر درجه

مقدار در اول تیر (تابستان) = ۲۳,۴۵ درجه

مقدار در اول دی (زمستان) = ۲۳,۴۵ - درجه

جدول ۲) زاویه تابش آفتاب برای عرض‌های جغرافیایی ۲۵ تا ۴۰ درجه شمالی در سه مقطع زمانی (رهنمایی، ۱۳۸۲)

زمان تابش در سه مقطع (درجه)			عرض جغرافیایی (درجه)
اول دی ماه	اول تیر ماه	اول فروردین و مهر ماه	
۴۱/۵۵	۸۸/۴۵	۶۵	۲۵
۴۰/۵۵	۸۷/۴۵	۶۴	۲۶
۳۹/۵۵	۸۶/۴۵	۶۳	۲۷
۳۸/۵۵	۸۵/۴۶	۶۲	۲۸
۳۷/۵۵	۸۴/۴۵	۶۱	۲۹
۳۶/۵۵	۸۳/۴۵	۶۰	۳۰
۳۵/۵۵	۸۲/۴۵	۵۹	۳۱
۳۴/۵۵	۸۱/۴۵	۵۸	۳۲
۳۳/۵۵	۸۰/۴۵	۵۷	۳۳
۳۲/۵۵	۷۹/۴۵	۵۶	۳۴
۳۱/۵۵	۷۸/۴۵	۵۵	۳۵
۳۰/۵۵	۷۷/۴۵	۵۴	۳۶
۲۹/۵۵	۷۶/۴۵	۵۳	۳۷
۲۸/۵۵	۷۵/۴۵	۵۲	۳۸
۲۷/۵۵	۷۴/۴۵	۵۱	۳۹
۲۶/۵۵	۷۳/۴۵	۵۰	۴۰

سطوح قائم و افقی و میزان دریافت انرژی تابشی سطوح دیوار قائم

دیوارهای جنوبی: دیوارهای جنوبی، بیشترین مقدار پرتوی آفتاب را در آذرماه و کمترین مقدار آن را در خرداد ماه دریافت می‌کند، این دیوارها از شهرپور تا اسفند، پرتوی آفتاب را از طلوع تا غروب دریافت می‌کنند. دیوارهای جنوب شرقی و جنوب غربی: این دیوارها در زمستان بیشتر از تابستان در معرض تابش آفتاب قرار می‌گیرند. دیوارهای شرقی، غربی و شمالی: در زمستان پرتوی آفتاب کمتر از تابستان به این دیوارها می‌تابد، دیوار شمالی فقط بین فروردین تا شهریور ماه، صبح زود و آخرین ساعت‌های بعدازظهر در معرض تابش آفتاب قرار می‌گیرد. **سطوح افقی:** سطوح افقی و بام‌های مسطح، در تابستان بیشترین و در زمستان کمترین مقدار پرتوی مستقیم آفتاب را دریافت می‌کنند.

فرضیات تحقیق

در ابتدای تحقیق فرض ما بر این بود که هرچه برج‌ها در یک مجموعه، در اقلیم تهران به هم نزدیکتر باشند و روی یکدیگر سایه‌اندازی کنند، این سایه سبب می‌شود تا در تابستان به انرژی کمتری برای سرمایش، و در زمستان به انرژی بیشتری برای گرمایش نیاز باشد.

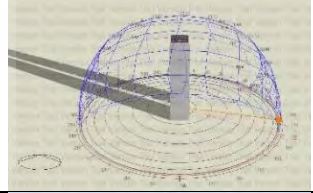

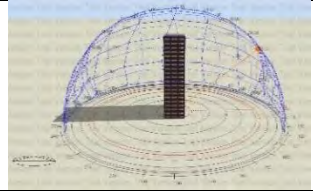

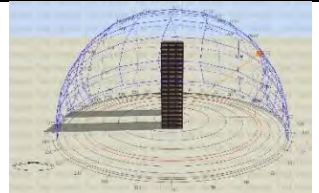
با آنالیزهای انجام شده در نهایت خواستار این هستیم که بدانیم کدام راه حل سبب کمتر مصرف کردن انرژی به طور کل می‌شود تا به این نتیجه برسیم که فاصله‌های کم بین برج‌ها در بهینه‌سازی مصرف انرژی تاثیر بیشتری دارند یا فواصل زیاد، و یا

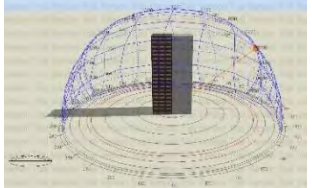

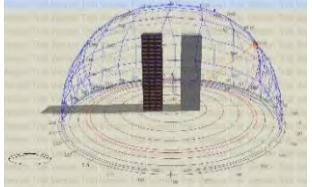

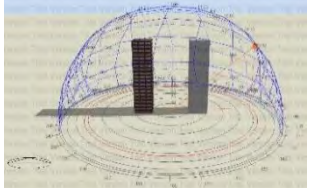

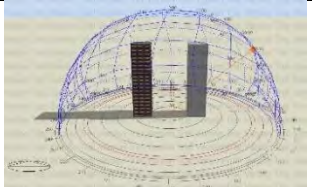

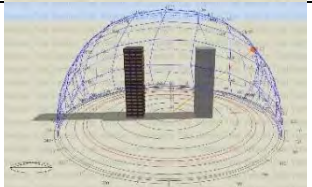

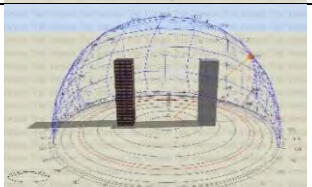

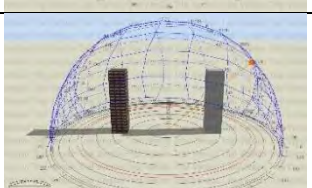

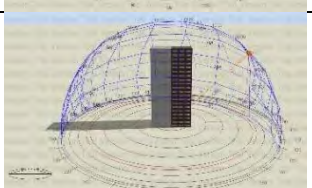

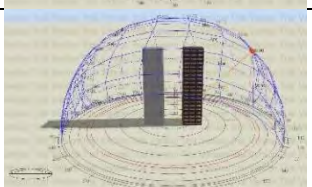
به یک فاصله بهینه دست پیدا کنیم. به طور پیش فرض ساختمان ما دارای ۸۰ متر ارتفاع و ۲۰ طبقه است. که هر طبقه ۴۰۰ مترمربع مساحت دارد و به طور میانگین هر طبقه دارای ۴ واحد ۹۰ متری و ۴۰ متر راهرو و راه‌های ارتباطی است. این برج در تهران و در منطقه ۲۲ واقع شده و در نرم افزار شبیه‌سازی از فایل epw استان تهران (مهرآباد) استفاده شده است. سیستم گرمایش و سرمایش این برج فن کوئل است و دارای ۳۰ درصد باز شو در تمامی نماها می‌باشد. این پنجره‌ها دوجداره‌اند و هر جداره شیشه ۶ میلی‌متر است و در فاصله ۱۳ میلی‌متری بین دو شیشه، گاز آرگون است.

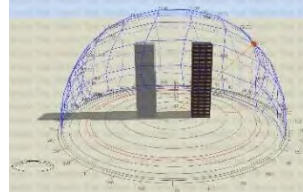

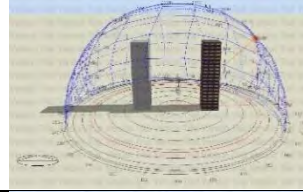

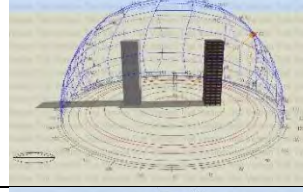

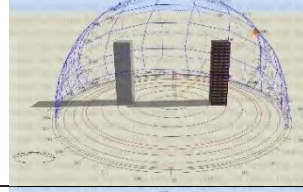

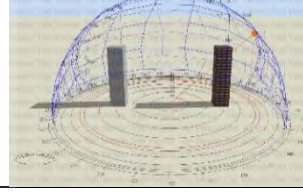
برج ثابت در این تحقیق یک بلوک هم ارتفاع با برج (۸۰متر) است که نقش آن سایه اندازی در ساعات مختلف بر روی برج است تا ما با استفاده از این سایه اندازی‌ها در ساعات و روزها و فصول مختلف سال نتیجه‌ی انرژی خورشیدی به دست آمده از پنجره‌های خارجی و انرژی گرمایش و انرژی سرمایش را محاسبه کنیم و به این نتیجه دست پیدا کنیم که آیا فرض اولیه ما درست است یا خیر.

در نمونه اول برج ما در راستای شمال- جنوب و در قسمت شمالی بلوک ثابت قرار می‌گیرد. به طوری که می‌دانیم برای مثال در هنگام ظهر یک روز زمستانی نمای جنوبی برج از نور خورشید در این موقعیت بی‌بهره است. در نمونه‌های بعدی برج در قسمت‌های جنوبی، شرقی و غربی بلوک قرار می‌گیرد. در نمونه‌ای که برج در قسمت جنوبی بلوک ثابت قرار می‌گیرد نماهای شرقی، جنوبی و غربی برج در کل طول روز در معرض تابش خورشید قرار دارند. در نمونه‌ای که برج در قسمت شرقی بلوک ثابت قرار می‌گیرد، در هنگام بعدازظهر قسمت‌های غربی برج در سایه هستند و در نمونه‌ای که برج در قسمت غربی بلوک قرار می‌گیرد در هنگام صبح قسمت‌های شرقی برج در سایه هستند. در آنالیزهای انجام شده، برج از بلوک ثابت به تدریج فاصله می‌گیرد، تا در فواصل مختلف انرژی‌های مصرفی را مقایسه کنیم. این فواصل بر حسب ضریبی از طول ساختمان است، با توجه به این که طول و عرض ساختمان ۲۰ در ۲۰ متر است، پس فواصل هم با این ضریب افزایش می‌یابند. در این آنالیزها به این نتیجه رسیدیم که وقتی برج در شمال بلوک ثابت قرار می‌گیرد، پس از ۲۰ متر فاصله دیگر در ساعات زیادی در سایه نیست، و همچنین در فاصله‌های بیشتر تغییر زیادی در مصرف انرژی نمی‌بینیم. پس فواصل مختلف را در هنگامی که برج در راستای شرقی و غربی نسبت به بلوک ثابت قرار می‌گیرد آزمایش کردیم، چون تغییرات بیشتری در مصرف انرژی را شاهد بودیم.

جدول ۳- آنالیز انرژی تابش خورشیدی، انرژی گرمایش و سرمایش برچی با ارتفاع ۸۰متر با توجه به محل قرار گیری اش نسبت به یک بلوک ثابت هم ارتفاع با آن و سایه اندازی بلوک بر روی آن.

انرژی سرمایش MWH (Cooling)	انرژی گرمایش MWH (Heating)	انرژی تابش خورشید دریافتی از پنجره‌ها SolarGain (MWH)	فاصله بین بلوک ثابت و برج	شکل قرارگیری برج و بلوک ثابت برج بلوک ثابت 	تصویر سایه‌اندازی برج و بلوک ثابت بر روی یکدیگر در موقعیت‌های مختلف
۵۱۲،۵۶	۱۶۶،۸۷	۸۹۲،۴۷	۲۰ متر	 	
۴۹۰،۸۳	۱۴۸،۹۴	۸۸۶،۵۸	بدون فاصله	 	
۵۲۵،۳۹	۱۴۱،۷۴	۹۴۵،۷۹	۲۰ متر	 	

۴۰۱,۳۹	۱۷۵,۵۲	۷۴۷,۷۴	بدون فاصله		
۴۷۶,۰۹	۱۴۲,۶۳	۸۹۴,۴۰	۲۰ متر		
۴۷۶,۰۹	۱۴۲,۶۳	۸۹۴,۴۰	۴۰ متر		
۴۹۶,۵۸	۱۴۰,۵۰	۹۲۱,۳۳	۶۰ متر		
۵۱۱,۶۰	۱۳۹,۷۶	۹۳۸,۷۶	۸۰ متر		
۵۲۲,۲۰	۱۳۹,۱۳	۹۵۱,۷۰	۱۰۰ متر		
۵۲۷,۹۵	۱۳۹,۰۳	۹۵۷,۹۵	۱۲۰ متر		
۴۰۲,۰۸	۱۷۲,۱۱	۷۵۲,۹۷	بدون فاصله		
۴۶۸,۶۱	۱۵۰,۰۸	۸۶۹,۴۷	۲۰ متر		

۵۰۱,۳۰	۱۴۱,۶۶	۹۲۱,۷۷	۴۰ متر		
۵۱۷,۲۸	۱۴۰,۱۶	۹۴۳,۰۰	۶۰ متر		
۵۲۶,۸۳	۱۳۹,۳۲	۹۵۵,۶۹	۸۰ متر		
۵۳۰,۴۸	۱۳۹,۱۲	۹۶۰,۱۳	۱۰۰ متر		
۵۳۲,۸۱	۱۳۸,۹۹	۹۶۳,۰۸	۱۲۰ متر		

نتیجه گیری

با توجه به اینکه خورشید در هنگام قبل از ظهر و بعد از ظهر، ساعات بیشتری نسبت به ظهر سایه ایجاد می‌کند، پس قرارگیری برج نسبت به بلوک ثابت، در راستای شرقی-غربی در سایه اندازی بر روی طبقات برج و در نتیجه تغییرات در اعداد به دست آمده از آنالیزهای انجام شده موثرتر است؛ پس با توجه به این موضوع، با فاصله‌های متفاوت در این راستا آنالیزهای بیشتری گرفته شده است. با توجه به جدول، هرچه فاصله بین برج و بلوک ثابت بیشتر و سایه اندازی روی برج کمتر می‌شود، مقدار انرژی دریافتی از تابش خورشید بیشتر می‌شود که این امری بدیهی است. ولی با دقت در اعداد به دست آمده متوجه می‌شویم که به طور کلی هنگامی که برج در قسمت شرقی بلوک ثابت قرار می‌گیرد، انرژی تابشی بیشتری نسبت به وقتی که در قسمت غربی آن قرار می‌گیرد دریافت می‌کند. با توجه به جدول، هرچه فاصله بین برج و بلوک ثابت بیشتر و سایه اندازی روی برج کمتر می‌شود، مقدار انرژی گرمایش کاهش می‌یابد، چون ساختمان از تابش بیشتری بهره‌مند می‌شود؛ همچنین مقدار انرژی سرمایش افزایش می‌یابد. پس نتیجه می‌گیریم که فرض اولیه ما درست بوده و سایه اندازی روی یک ساختمان بلند در اقلیم تهران سبب افزایش مصرف انرژی گرمایشی و کاهش مصرف انرژی سرمایشی می‌شود. ولی کاهش انرژی سرمایشی بسیار محسوس‌تر از افزایش انرژی گرمایشی است و اختلاف در اعداد بسیار بیشتر است، چون خنک کننده‌ها مصرف برق بیشتری دارند و به انرژی اولیه و انرژی نهان بیشتری نسبت به گرم کننده‌ها که اکثراً در ایران با گاز کار می‌کنند، دارند.

تعریف انرژی نهان، انرژی متبلور، انرژی پنهان، انرژی نهفته، انرژی گنجانده شده، یا انرژی تجسم یافته

به جمع همه‌ی انرژی‌های لازم برای تولید یک کالا یا سرویس معین طی چرخه‌ی حیات آن گفته می‌شود. به عنوان مثال انرژی نهفته‌ی یک اسباب‌بازی پلاستیکی شامل همه‌ی انرژی‌های لازم برای استخراج مواد خام مورد نیاز، حمل و نقل، تولید، سرهم‌بندی، نصب، از هم باز کردن و مدیریت پس‌ماند است. برای این‌که بتوانیم دو محصول مختلف را از لحاظ بهینه‌سازی انرژی با هم مقایسه کنیم، لازم است که انرژی پنهان آن دو را با هم مقایسه کنیم و فقط به مصرف مستقیم انرژی آن توجه نکنیم. مثلاً یک لامپ کم مصرف ممکن است نسبت به یک لامپ معمولی الکتریسیته‌ی کمتر مصرف کند، اما به واسطه‌ی استفاده از فلزات کمیاب، انرژی پنهان آن بیشتر از انرژی پنهان لامپ معمولی باشد.

همچنین تولید برق و رساندن آن از نیروگاه‌ها به ساختمان بلند و همه‌ی طبقات آن، انرژی پنهان بسیاری دارد که حتی گاهی این مقدار انرژی سه برابر عدد انرژی به دست آمده برای سرمایش در نرم افزارهای شبیه‌سازی است. به این ترتیب به این نتیجه می‌رسیم که در یک مجموعه ساختمان بلند، سایه اندازی در حدی که ساکنان ساختمان در طبقات مختلف آسایش بصری، آسایش حرارتی و مصرف انرژی متعادلی داشته باشند، و همچنین از نور روز کافی برخوردار باشند، مشکلی ایجاد نمی‌کند و با توجه به رشد روزافزون شهرها می‌توان با محاسبه درست، جانمایی مناسبی برای قرارگیری ساختمان‌های بلند در نظر گرفت. در این تحقیق با توجه به ارتفاع ساختمان و تمامی مشخصاتی که قبلاً ذکر شده، این فاصله مطلوب برای ما بین ۶۰ تا ۸۰ متر به دست آمده، به این معنی که برج‌هایی با ارتفاع ۸۰ متر در اقلیم تهران می‌توانند بین ۶۰ تا ۸۰ متر از یکدیگر فاصله داشته باشند و یک شبکه شطرنجی را تشکیل دهند، و هم نور روز متعادلی داشته باشند و هم انرژی مصرفی گرمایش و سرمایش معقولی خواهند داشت.

منابع

- ۱- بمانیان، محمدرضا، بررسی عوامل موثر بر شکل‌گیری ساختمان‌های بلند در ایران، پایان نامه دکتری در گرایش معماری، دانشگاه تهران، ۱۳۷۷.
- ۲- جاهد جعفری مند، میرسعید موسوی، مقاله "بحران انرژی و لزوم توجه به انرژی‌های تجدیدپذیر در راستای نیل به اهداف معماری پایدار در ایران" سومین کنفرانس بین‌المللی پژوهش‌های کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری.
- ۳- رهنمایی، محمدتقی، مجموعه مباحث و روش‌های شهرسازی (جغرافیا)، مرکز مطالعات و تحقیقات معماری و شهرسازی ایران، ۱۳۸۲.
- ۴- مریم شفیعی؛ ریما فیاض؛ شاهین حیدری؛ مقاله "فرم مناسب ساختمان بلند برای دریافت انرژی تابشی در تهران". نشریه انرژی ایران، دوره ۱۶، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۲.

5- www.eco-literacy.net/glossary/embodied-energy

6- www.sketchiran.com/

7- www.level.org.nz/material-use/embodied-energy